

Erdős Lajos Osztálytalálkozón

Ez az apám 15. érettségi találkozója 1924-ben. Apám az utolsó sorban a harmadik jobbról. Apám gimnáziumban érettségizett a Tavaszmező utcában. Nagyon jó volt latinból és görögből, de képtelen volt bármi más nyelvet megtanulni; a német kiejtése is szörnyű volt, annak ellenére, hogy nyugat-magyarországi családból származott, ahol mindenki tudott németül. Érettségi után, azt hiszem, két évig járt a jogra, de elunta. És utána, 21 éves korában, elkerült a postához és postatisztviselő lett. Az egyik nagy postahivatalban a főpénztárban volt főpénztáros-helyettes. Ez bizalmi munka volt, és nagy felelősség, mert rettenetesen sok pénzzel volt dolguk. Osztálytársa volt a legifjabb Mikszáth Kálmán, a nagy Mikszáth Kálmán fia, és az ő protekciójával bekerült a postához, ami egy elképesztő dolog volt, hogy egy zsidó postatisztviselő legyen [Karády Viktor számításai szerint a budapesti zsidóságnak 8%-a dolgozott állami szolgálatban 1910-ben, az ország különböző régióiban pedig 13% és 18,1% között mozgott az állami szolgálatban dolgozók aránya a zsidók között. -- A szerk.]. Postai dolgozóként állami tisztviselő volt, mindazzal az előnnyel, amivel az járt. Arcképes igazolványa volt, ingyen utazhattunk a vasúton, évi, mondjuk, húsz csomagot ingyen kaphattunk. Akkor még a postának saját betegpénztára volt, saját rendelővel, saját kórháza nagyon jó orvosokkal. [A M. kir. Posta az 1920-as években az alábbi jóléti intézményekkel rendelkezett: az állami postaszemélyzet segélyző és nyugdíjpótló egyesülete (alapítási éve 1869, főfeladata a lakbérnyugdíj kiegészítése volt); a magyar postaszemélyzet I. Ferenc József országos betegsegélyző egyesülete (alapítási éve 1895), amelynek jól felszerelt ambulatóriuma és mintegy 400 orvosa volt; a postamesterek és alkalmazottaiknak nyugdíjegyesülete (alapítási éve 1869) állami hozzájárulás mellett nyugdíjazta a kiszolgált postamestereket (a belépés kötelező volt); különböző postai alkalmazotti egyesületek (jogász és mérnök tisztviselők egyesülete; forgalmi postatisztviselők kaszinója, üzemi tisztviselők országos egyesülete, nőtisztviselők egyesülete, postaaltisztek országos egyesülete), melyek Budapesten egyesületi házzal, Keszthely-Hévízen üdülőteleppel rendelkeztek; társas és gazdasági egyesülések: a postaszemélyzet ének- és zeneegyesülete zeneiskolával, a postások kultúregyesülete, a postás sportegylet, házépítő szövetkezetek, fogyasztási szövetkezetek stb. -- A szerk.] És volt még egy nagyon érdekes dolog.

Akkor kezdett Siófok fürdőhely lenni, amikor én tíz éves voltam, tehát 1928-ban. Siófok fürdőtelepen csak nyáron volt élet, és kitalálták, hogy nyáron legyen ott postahivatal, és három vagy négy megbízható postatisztviselőt odaküldtek, hogy azt a postahivatalt vezessék. Ingyen szálloda, ingyen koszt, ingyen strandbelépő járt vele. Plusz a fizetésük, sőt azt hiszem, még valami plusz is volt a fizetésen felül, úgyhogy mi anyámmal együtt odamentünk, és ott voltunk nyaralni egész nyáron. Nem volt rossz dolog. Aztán még olyan apró előnyök voltak apámnak mint állami tisztviselőnek, hogy hitelképes volt: mindent a világon részletre vettünk. Megkapta a fizetését apuka, mindent kifizetett, megint nem maradt egy fitying sem, kezdődött az egész előlről. De mindent kaptunk hitelre és részletre, mert a posta olyan jó garancia volt. Azért szűkösen éltünk.